

Перша колонка номера

НА ПОРОЗІ ДО ПРОФЕСІЇ

ВІЯ скляних вітрин «Фотозельс» в ці весняні дні як ніколи людно. Тут признають лобачення десятикласників. Разом з учителями, вишуканими у два урочисті ряди, вони фотографуються. На пам'ять про шкільні роки. В товстих альбомах в учительській таких знімків багато. Ті, хто тут зображений — давно вже самі стали досвідченими педагогами і ліboroбачами, інженерами і робітниками. Завітавши до школи, вони розповідають сьогодишнім учням про свій шлях — ось від цієї партії, від цього класу — до невизначеного кроку на великому шляху життя. В кожного він свій. Кожен повинен пройти його сам.

Більшість сьогодишніх випускників — це юнаки і дівчата з невеликою срудницею, різнобічними знаннями, які чітко усвідомлюють потреби нинішнього дня, нашого суспільства. Основна частина — реально оцінює свої можливості, разом з тим кожен з юнаків і дівчат прагне зайняти те єдине місце, де б він приніс якнайбільше користі, зміг розвинути здібності. Для цього є всі умови і можливості.

Чимала заслуга в тому, що більшість випускників на питання «ким бути?» не злизує безпорадно плечима, а називає конкретний фах, яким би він хотів опанувати, неогановано поставленої профорієнтаційної роботи в школах області. З кожним роком урізноманітнюються її форми, розширюються її межі впливу. Цього року ціла трудова чверть, яка буде проходити за рішенням VIII пленуму ВЛКСМ під девізом «Мій труд впливає в труд моєї республіки», до мінімуму скоротить період відносної «професійної безконтрольності», праця в шкільних виробничих бригадах, в таборах праці і відпочинку для старшокласників дасть змогу широко поєднувати трудове виховання з формуванням цілеспрямованого з різнобічними інтересами характеру молодого людини.

Величезного значення набуває той факт, що подібна робота дає свої реальні і вагомні результати. Допомога школярів колгоспів виражається в солідних цифрах, багато шкільних виробничих бригад мають свої досвідчі поля, на яких учні ставлять експерименти разом з науковцями. Наприклад, гурток юнаків Іванівської 8-річної школи Кіровоградського району підтримує постійний зв'язок з Уманським сільськогосподарським інститутом, з обласною дослідною станцією, з Одеським селекційно-генетичним інститутом. Гурток неодноразово нагороджувався грамотами ОК ЛКСМУ, Міністерства освіти, затверджений учасником ВДНГ в Москві. Подібних прикладів можна навести багато. Великий авторитет заробив табір праці і відпочинку старшокласників «Старт» Кіровоградської СШ № 5. Уже кілька років школярі приносять відпочинку колгоспу «Україна» Знаменського району. Цілком зрозуміло, чому в цих школах і подібних їм випускники цілком підготовлені до вибору професії — адже під час навчання в профорієнтаційну роботу тут закладається суто діловий життєвий фундамент.

Сьогодні десятикласник здасть останній екзамен — завтра багато юнаків і дівчат відкриє двері прохідної заводу чи фабрики, постукає у віконечко відділу кадрів будівельного управління. Як його зустрінуть в колективі? Це питання не риторичне. За ним — суть дальшої поведінки, радості чи розчарувань нового члена трудової сім'ї.

І знову в першу чергу велику турботу про випускника і таку ж відповідальність за його повинен нести на виробництві комітет комсомолу. Прийшов поплачок в цех, і найперший хто має зустріти його — комсомольський ватажок.

Молода людина йде в самостійне життя. Юнак чи дівчина вибирає своє місце в ньому.

Кожен має пройти цей шлях самостійно. Та завжди поруч повинен бути старший товариш, вчитель, комсомол. Щоб не довелося повторювати шлях, щоб порада, допомога надійшла вчасно.

УКАЗ

Президії
Верховної Ради
Української РСР

ПРО СКЛИКАННЯ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Президія Верховної Ради
Української РСР постановляє:

Скликати шосту сесію
Верховної Ради Української
Радянської Соціалістичної
Республіки восьмого скликання 29 червня 1973 року
в м. Києві.

Голова Президії Верховної
Ради Української РСР
І. ГРУШЕЦЬКИЙ.

Секретар Президії Верховної
Ради Української РСР
Я. КОЛОТУХА.

м. Київ,
28 травня 1973 року.

Легка промисловість. Далекого Сходу поповнилась новим підприємством: в місті Благовещенську Амурської області почала працювати нова прядильна фабрика. В її цехах загальною площею 4,5 гектара щорічно буде вироблятися понад п'ять тисяч тонн пряжі.

Фабрика обладнана радянським устаткуванням. Надалі тут плануються встановити гребінчасті машини виробництва Німеччини Демократичної Республіки.

Трикотажні підприємства країни вже удержали перші партії пряжі, виготовлені в Благовещенську.

На фото: чесальний цех Благовещенської ткацької фабрики.

ФОТО В. ВОЛОШЕНКО.
АПН.

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 63 (1699).

ВІВТОРОК, 29 травня 1973 р.

Ціна 2 коп.

МЕЛОДІЇ З БЕРЕГІВ ЯТРАНИ

Творчий звіт майстрів мистецтв і колективів художньої самодіяльності Кіровоградської області

Кіровоградщина... Край неозорих колгоспних ланів і розвинутої індустрії, край, багатий на революційні, бойові і трудові традиції, край, що славиться успіхами в розвитку економіки і культури. Його посланням випала честь бути серед тих, хто своїми дзвінками піснями і запальними танцями 25 травня взяв участь у відкритті Всесоюзного фестивалю мистецтв «Київська весна», присвяченого дружбі народів СРСР.

На концерті були присутні кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК КП України В. Ю. Маланчук, кандидат у члени Політбюро ЦК КП України, голова Укрпрофради В. О. Сологуб, заступники Голови Ради Міністрів УРСР І. Д. Степаненко і Г. І. Шевчук, завідувач відділом культури ЦК КП України П. М. Федченко, міністр культури УРСР Ю. Н. Ельченко, секретар Кіровоградського обкому партії Д. С. Сиволоп.

Прожектори яскраво освітлюють Герб Радянського Союзу. Звучать натхненні слова прологу, які славлять могутню й несежну Вітчизну, її талановитий народ, героїчну партію комуністів. Увесь концерт задумано і виконано як світле свято неперушеного єднання, радісної праці і великого щастя радянських людей, які під керівництвом Комуністичної партії дружно йдуть до світлого завтра. Колоритні мелодії народів нашої країни влилися в яскраву композицію «Батьківщина, в дружбі ти прекрасна».

Номери програми один за одним знайомлять глядачів з самобутнім мистецтвом союзних республік. Запально, з піднесенням виконує російську пісню народний хор колгоспу «Батьківщина» Кіровоградського району. В репертуарі самодіяльного колективу, який у ці дні відзначає своє десятиліття, — класичні твори і народні мелодії.

Театр ім. М. Л. Кропивницького показав глядачам уривок з вистави «Залізна троянда», створеної за мотивами роману Ю. Яновського «Вершники». Сторінки героїчної історії нашої багатонаціональної країни, образи відважних борців за Радянську владу відтворили народна артистка УРСР Л. Тімош, заслужений артист УРСР М. Білецький, І. Сташків, І. Кас'ян, В. Зіноватний.

Славиться своїми трудовими успіхами колектив ордену Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка». По всій нашій країні, в 40 державах світу прокладають борозни дружби виготовлені тут сівалки. Трудівники підприємства — активні учасники художньої самодіяльності. Заводська заслужена само-

діяльна народна хорова капела УРСР — лауреат Всесоюзного і республіканських фестивалів. За півстоліття існування вона побувала в Російській Федерації, Грузії, Естонії, інших братніх республіках, а також в Чехословаччині і Болгарії. У Києві заводчани привезли пісню «Ленінським шляхом» К. Домінченка і куплети Цангали з опери З. Паліашвілі «Даїсі».

Свої кращі роботи показали столичним глядачам артисти камерного оркестру філармонії, вокально-інструментального ансамблю «Степівчанка» педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, ансамбль скрипалів обласного Будинку народної творчості, тріо бандуристок Будинку культури імені М. І. Калініна заводу тракторних гідроагрегатів, народний хор «Барвінок» заводу «Укрсільгосптехніка».

Окрасою програми став виступ заслуженого самодіяльного ансамблю танцю УРСР «Ятрань». Композиції на сучасну тематику, ряд танців народів СРСР і світу, що входять до репертуару ансамблю, здобули йому популярність у нашій країні і за її межами.

Запам'яталися глядачам хореографічні композиції, в яких були зайняті самодіяльний танцювальний колектив «Юність» педагогічного інституту, ансамбль танцю «Віночок» Олександрійського електромеханічного заводу, «Вогник» з міста Світловодська.

І знову сцену заповнюють танцюристи. Барвіста сіота «Тобі, Батьківщино, наші думи і діла» веде глядачів у вибій до видобувачів «чорного золота» і на борт радянського сейнера на колгоспне поле, що зслюється стиглою пшеницею. Словом про хліб завершує цей оригінальний номер голова колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Герой Соціалістичної праці Л. Й. Шліфер.

Фінал концерту. В глибині сцени — портрет творця Комуністичної партії і засновника Радянської держави В. І. Леніна. Урочисто звучить «Слався, земле моя» — фрагмент з ораторії К. Даньєвича «Жовтень». Всі учасники концерту виконують величальну Країні Рад, ленінській дружбі народів-братів, співають про радісне і щасливе життя, натхненну працю в ім'я торжества комунізму.

Вірний звіт талантів орденосносної Кіровоградщини пройшов з великим успіхом. Цьому сприяла допомога його постановників — режисерів, хормейстерів, диригентів, балетмейстерів і художників.

(ПАТАУ).

СОФІЯ. (ТАРС). В святово прикрашеному столичному залі «Універсіада» відбувся мітинг, присвячений Другому фестивалю дружби болгарської і радянської молоді. На мітингу з промовою виступив Перший секретар ЦК БКП, Голова державної ради НРБ Т. Живков. Він сердечно привітав дорогих гостей — славних синів і дочок братнього радянського народу. «Основною нашою інтернаціоналізму, — підкреслює Т. Живков, — є священна і неперушна дружба болгарського народу з чародом великого Радянського Союзу, а наша братерська дружба стала невід'ємною харак-

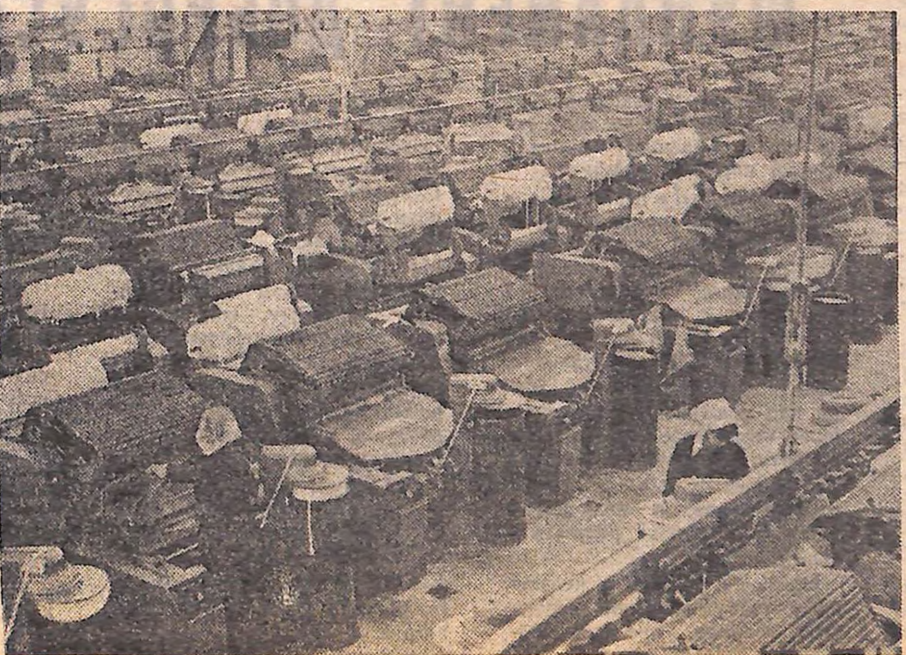
МІТИНГ ДРУЖБИ

терною рисою болгарського національного характеру».

Ми, сказав Т. Живков, пишаємося результатами нашої роботи по зміцненню і розвитку болгаро-радянської дружби, пишаємося тією високою оцінкою, яку радянський народ дав нашим взаємовідносинам, нашій дружбі, охарактеризувавши її словами Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва як кристалево чисту дружбу, як приклад соціалістичного інтернаціоналізму в дії. Болгаро-радянська дружба — це не тільки дружба, що йде з глибини віків, це дружба навіки, яка повинна невинно розвиватися і поглиблюватися.

Т. Живков далі підкреслює, що «за останні роки ленінські принципи мирного співіснування держав з різним суспільним ладом завоюють все нові й нові позиції в міжнародних відносинах. Щойно політика миру і співробітництва здобула нову велику перемогу — закінчився плідотворний візит Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва у ФРН. Творець історичної Програми миру, прийнятої XXIV з'їздом КПРС, товариш Л. І. Брежнєв належить найбільша заслуга в справі великих змін у взаємовідносинах з капіталістичними державами, це їх заслуга в історичному повороті до миру, безпеки та співробітництва в Європі і в усьому світі».

Присутні тепло зустріли виступ першого секретаря ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельнікова, який сказав, що ідейне братерство народів і комуністів обох країн є священним заповітом для Ленінської і Дмитровської комуністичних Спілок молоді.

У Пантизівці минулого тижня відбувся традиційний зліт випускників шкіл Знам'янщини. В районі це стало святом не лише тих, хто незабаром одержить атестат зрілості. Ця подія — хвилююча для всіх — для батьків, для ветеранів праці, для партійних, комсомольських і громадських організацій.

На фото: випускники отримали Героя Соціалістичної Праці, знатного хлібороба Ф. Я. Косячука. Йде жива розмова.

ФОТО А. БУДУЛАТЬЄВА.

ДЕСЯТИКЛАСНИКИ ЗАПОВНЮЮТЬ АНКЕТИ

ЮНИХ ЦІКАВИТЬ ПИТАННЯ СВОГО МАЙБУТЬОГО. ДОПОМОГТИ СВОІМ ЧИТАЧАМ СВІДОМО ВИЗНАЧИТИ СВІЙ ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ — ТАКЕ ЗАВДАННЯ ПОСТАВИЛИ ПЕРЕД СОБОЮ ПРАЦІВНИКИ ДИТЯЧОЇ БІБЛІОТЕКИ МІСТА СВІТЛОВДСЬКА.

Для читачів молодшого віку влаштовано в бібліотеці куточок «Допитливим і умілим», для читачів середнього і старшого віку — книжкову виставку «На світі тисячі професій, одна із них — твоя». Юні дізнаються про те, що кожна професія потребує глибоких знань, вимагає поєднання громадських і особистих інтересів. Формуванню певних нахилів у читачів сприяють бесіди та численні огляди літератури.

Основною думкою, яка проходить через усі ці масові заходи, є пояснення, що обрана професія повинна відповідати покликанню і здібностям людини. Для вивчення індивідуальних якостей читачів бібліотекарі провели анкетування.

На підставі проведених узагальнень у бібліотеці відбулася зустріч з цікавими людьми. Світловдська конференція вела завідувача бібліотекою Марія Антонівна Татаринцева. Вона проаналізувала учнівські анкети і відповіла, познайомила з тими, хто прийшов поділитися з юними думками і розповідями про свою трудову діяльність.

З інтересом слухали школярі виступ ударника комуністичної праці токаря гідроелектростанції ім. 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції Андрія Носенка. Розповідаючи про свою ро-

бітничу професію, комсомолец сказав: «Колісь я думаю, що стати токарем зовсім просто, можна навіть вчитись посередньо. Але це зовсім не так. Для того, щоб бути майстром своєї справи, слід добре знати і фізику, і математику, і креслення».

Багато юних бажають стати офіцерами Радянської Армії. Про цю почесну бойову професію повів мову військовий комісар Світловдська В. Д. Деменченко.

Одним за одним беруть слово люди різних професій — вчителька історії СШ № 3 А. П. Кузнецова, начальник Світловдського міського відділу внутрішніх справ В. І. Слезюк, завідувачий міським поліклінікою лікар-терапевт В. Л. Куленко.

Цікаво ведеться читачами рукописний альбом-щоденник «Наша думка». Працівники бібліотеки звернулися до юних друзів книги з рядом питань:

«Ким ти хочеш бути? Про що любиш читати? Хто твій улюблений герой?»

...Тисячі шляхів, невідомих життєвих доріг. Вибрати з них одну допомагають книги, поради старших друзів.

І. КАРАНТ,
наш громадський кореспондент.
м. Світловдськ.

НИВА-73

НА ПОЛЯХ Устинівського району милує око густа зелень озимини, ярих. Ще не вивели з гонів механізатори ґрунтообробні агрегати, а вже турбуються і про завтрашній день — про жнива.

На кожну зернозбиральну машину у середньому припадає 170 гектарів. Провести роботи за 10—12 днів, як це вимага-

ють правила агротехніки, буде нелегко навіть при повній готовності усіх 187 наявних у господарствах комбайнів. Нині ж на лінійці готовності стоять лише 90. Не поспішають з ремонтом у колгоспах імені Дзержинського, імені Ватутіна, радгоспах імені Димитрова, «Устинівський», «Інгульський» і, як не дивно, в районному об'єднанні «Сільгосптехніка».

В майстерні райоб'єднання «Сільгосптехніка» вже понад півтора місяця стоять 13 зернових комбайнів. За цей час з них поладжено лише один. Члени рейдової бригади мали бажання запитати в ремонтників, чому такі низькі темпи робіт, чому не працює цех ремонту двигунів? Та зустрітися з ними не вдалося, бо цього дня біля комбайнів ніхто не працював.

У нас немає постійної бригади ремонтників. Особливо бракує слюсарів. Наші люди ремонтують лише вузли. Коли господарства передають нам комбайни, одразу ж приїждять і механізатори-ремонтники. У зв'язку з посиленою усім господарствам відклали механізаторів на весняно-польові роботи, — так намагався пояснити зрив графіка ремонту інженер-контролер, який виконує обов'язки завідувача майстернею М. Сафронюк. — Інша причина — бракує запасних частин. То вже вина нашого торгового відділу.

Наведіть приклади, коли б заявки на придбання запчастин не виконувалися, — це вже питання до заступника керуючого відділенням по торгівлі В. Чуприни.

Щоб зовсім, то не було такого. Якщо невід-

разу, так згодом задовольняли. А все ж деталями не забезпечуємо. Колісь виручав «гонець». Іздили до Черкаса, у Білорусію. Зараз відрізали таке. Та положення виправиться. Є на складі нові комбайни, які закуплять колгоспи.

І в один голос працівники підприємств заявили, що все буде гаразд, комбайнів вистачить, адже у Постанові ЦК КПРС і Ра-

мольсько-молодіжний колектив слюсарів-монтажників по механізації тракторних ферм. Про роботу колективу йдуть хороші відгуки, а ось питання підготовки до жнив випало із поля зору комітету комсомолу. Не на висоті і штаб «Комсомольського прожектора». Листівка, яку він випускає, то, по суті, стінна газета, приурочена святам. Недоліків у роботі ре-

ВИТРАТИ... ПЛАНУЮТЬСЯ ЗАЗДАЛЕГІДЬ

Ремонту збиральної техніки — турботу молодих рук

ди Міністрів СРСР «Про заходи по забезпеченню збирання врожаю і заготівель сільськогосподарських продуктів у 1973 році» намічено широкий комплекс заходів, зокрема, дострокові поставки заводами комбайнів. Значить, хвилюватися нічого.

Турбота партії та уряду про врожай, матеріально-технічне зміцнення колгоспів і радгоспів в цьому році — як ніколи велика. Та звідси не витікає, що можна зривати графік ремонту не лише зернових комбайнів, а й кукурудзозбиральних (у квітні і першій половині травня не відремонтовано жодного), силосозбиральних. План ремонту не виконується, а на підприємстві мало що робиться для того, щоб прискорити темпи робіт. Дивує, що обходить такий стан справ комсомольців і молодь. Тут трудиться 19 членів ВЛКСМ (с. Бетар комсомольської організації Володимир Король). Нещодавно створили комсо-

монтників ще багато, але «прожектористи» або ж не помічають їх, або ж змирилися з таким станом, не піднімають розмови про використання резервів.

До жнив відремонтуємо вчасно, — запевняє головний інженер Л. С. Гриненко. Та чи можливо це при такій організації праці? Якщо і так, то наслідки темпи скажуться на якості робіт.

А до жнив лишилося трохи більше місяця. Зволікати з ремонтом збиральної техніки працівникам Устинівського відділення «Сільгосптехніка» більше нікуди. Треба створити постійну ремонтну бригаду, організувати роботу в дві зміни, забезпечити ремонтників необхідними запасними частинами. Не останнє слово мають сказати тут комсомольці і молодь.

Устинівці одними з перших по області виводять свої ступіні кораблі на жнива. І бажано, щоб до їх початку косовиці на всіх агрегатах стояла позначка: Д-73 (допущено в 1973 році).

Рейдова бригада: **Л. ГОНЧАРЕНКО** — завідувачий відділом комсомольських організацій райкому, **І. ШАРУН** — голова районного комітету народного контролю, **Г. ДАВИБОРЦЬ** — слюсар-електрик, **Ю. ЛІВАШНИКОВ** — спецкор «Молодого комунара».

ПЛАНЕТАМ — ІМЕНА ГЕРОЇВ

Славні імена героїв космосу — Георгія Добровольського, Владислава Волкова і Віктора Пацаєва — віднині будуть навіки значитися серед назв зоряного неба. Вони присвоєні трьом новим небесним тілам — астероїдам, які зареєстровані міжнародним планетним центром у Цинциннаті (США). (ТАРС).

„АВТОСЕРВІС - 73“

У московському парку «Сокольники» відкрилася міжнародна виставка «Автосервіс-73». Більш як 700 фірм з 25 країн демонструють тут останні досягнення науки і техніки в галузі організації, технічного обслуговування та ремонту автомобілів і устаткування для нього. (ТАРС).

Колектив Вільшанського райхарчокомбінату щомісяця перевищує виробничі завдання. Причепний до цього успіху комсомольсько-молодіжний колектив цеху безалкогольних напоїв, який очолює М. Ф. Марютенкова.

На фото (зліва направо): **ЛІДІЯ ДРАГАНОВА**, **РАІСА НИКИФОРОВА**, **М. Ф. МАРЮТЕНКОВА**, **ТАТІА МОЙСЄЄВА**, **ТЕТЯНА ІВАНОВА** та **ВАЛЕНТИНА БОР'ЯННА** біля конвеєра.

ФОТО І. ЦУРКАНА.

ФУНДАМЕНТ ДОБРОСУСІДСТВА

ТІЛЬКИ чотири дні тривав візит у ФРН Генерального секретаря ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР **Л. І. Брежнєва**. Проте ці дні пройшли під знаком інтенсивної роботи, яка була спрямована на те, щоб закласти міцний фундамент добросусідства під відношенням між Радянським Союзом і Західною Німеччиною і надати оборотного характеру процесів розрядки напруженості, який відбувається тепер у Європі.

Л. І. Брежнєв від тривалі переговорів з канцлером ФРН **В. Брандтом**, з яким він до цього зустрічався двічі: у 1970 році в Москві і в 1971 році в Оранії, в Криму. Крім того, під час візиту відбулись розмови **Л. І. Брежнєва** з президентом ФРН **Г. Хайнemannом**, з віце-канцлером, міністром закордонних справ **В. Шеелем**, з діловими колами Західної Німеччини. Нарешті, великий відгук у ФРН викликали зустрі-

чі Генерального секретаря ЦК КПРС з представниками керівництва Німечської комуністичної партії і профспілок.

В результаті переговорів з офіційними представниками ФРН підписані важливі документи: угода про розвиток економічного, промислового і технічного співробітництва строком на 10 років, угода про культурне співробітництво, додатковий протокол до угоди про повітряне сполучення, який передбачає організацію польотів з Європи на Далекий Схід через Сибір, а також спільна заява, в якій викладаються політичні результати візиту.

Пам'ятно укласти в недалекому майбутньому ще кілька угод, зокрема, про науково-технічне співробітництво, про

автомобільне сполучення, про морське судноплавство, про співробітництво в галузі навколишнього середовища та ін. Вирішено продовжити переговори по цілому ряду великих проектів, таких, як будівництво в СРСР з участю західнонімецьких фірм металургійного комбінату, співробітництво в розробці передової технології і створенні нових виробничих потужностей, у виробництві на території СРСР двигунів, а також по багатьох інших проектах.

Ще кілька років тому такий розмах ділових зв'язків між Радянським Союзом і ФРН міг би здатись фантастичним. У політичного керівництва в Бонні тоді були дії, які перш за все не бажали рахуватися з духом часу, зі зростаю-

чим співвідношенням сил у післявоєнній Європі. Західна Німеччина була єдиною європейською державою, яка доби-валася перегляду результатів другої світової війни, зміни нинішніх кордонів на свою користь.

Активна зовнішня політика нашої країни, що спирається як на її власну могутність, так і на підтримку миролюбних сил в усьому світі, примусила поборників «холодної війни» і рванути злати свої попередні позиції. Перемога реалістичного курсу канцлера Брандта у ФРН також сприяла цьому поліпшенню обстановки в самому центрі Європи. Створились умови для корінного повороту у відносинах між СРСР і Західною Німеччиною.

Поворот, який почався, від-повідає кривині інтересам усіх

народів Європейського континенту. Радянські люди переконані в тому, що, об'єднавши свої зусилля у справі мирного співробітництва, країни з ним суспільним ладом доб'ються справді великих результатів. «Та Європа, яка не раз була вогнищем агресивних воєн, що принесли колосальні руйнування і загибель мільйонів людей, повинна назавжди відійти в минуле, — сказав **Л. І. Брежнєв**, виступаючи по західнонімецькому телебаченню. — Ми хочемо, щоб її місце зайняв новий континент — континент миру, взаємного довіри і взаємовигідного співробітництва між усіма державами».

Не випадково преса в усьому світі палко вітає підсумки візиту Генерального секретаря ЦК КПРС у ФРН. Цілі, заради яких він був здійснений, справді благододні.

А. КРАСІКОВ.
(ТАРС)

Літературно-мистецтв. № 15 КЛУБ „МК“

Світ пісень Майї Кристалінської — широкий. Це і голос дівчинки-підлітка, і перша тривога юності, і роздуми дорослої жінки. Про що б не співала вона, голос її правдивий, з гострим відчуттям сучасності. Тому такі близькі слухачеві пісні Кристалінської.

Днями в області з успіхом пройшли гастролі Майї Кристалінської. Наш кореспондент зустрівся з відомою співачкою. Майя Володимирівна просила передати через газету найкращі побажання її читачам — великих трудових успіхів на благо нашої багатонаціональної Батьківщини. Разом з тим вона відповіла на кілька запитань.

— Нашим читачам цікаво буде дізнатися, як складався ваш шлях на велику сцену.

— Перш за все, хочу сказати, що за освітою я — авіаційний інженер. З дитинства любила співати. Виступала в концертах художньої самодіяльності. В 1957 році, виступивши на VI Всесвітньому фестивалі молоді і студентів, який проходив у Москві, стала його лауреатом. З того часу зі сценою не розлучаюсь.

— Пісні яких авторів ви виконуєте?

— В перші роки я багато співала пісень композитора Островського. Зараз у моєму репертуарі пісні О. Пахмута, Е. Колмановського, Я. Френкеля, О. Фельцмана та багатьох інших.

— Які якості, на вашу думку, повинна мати сучасна пісня?

— Пісня — складний музично-поетичний твір. Перш за все, вона повинна нести в собі глибоку думку і високі почуття. Потім — вона повинна бути мелодійною, цікавою. Останнім часом наша радянська пісня зробила кілька кроків у своєму розвитку. Поглибився зміст ліричних творів, з'явилось багато чудових пісень гро-

„КОЛИ ЗВУЧАННЯ ГРОМАДЯНСЬКЕ“

мадянського звучання. Ви, напевне, помітили, що великою популярністю у слухачів користуються, наприклад, пісні-балади.

Мені доводилось співати в Польщі, Німецькій Демократичній Республіці, Чехословаччині та інших країнах. Приємно було бачити, що наша пісня користується

я великою популярністю за кордоном. Її люблять, співають. Багато радянських пісень зустрічаються там у грамзапису.

Хочу наголосити ще на одній вимозі до пісні. В ній повинні бути рівнозначними як музика, так і текст. Дуже прикро буває, коли хороші слова покладено на невразну музику, або ж навпаки, чудовий музиці не відповідають незграбні слова. Думаю, що «Літературна газета» вчасно підняла питання про якість пісні.

Хоч пісню люблять усі, але найчастіше вона є супутником молоді. Хороша пісня формує естетичні смаки юнаків і дівчат, кличе до чистоти почуттів, виховує риси громадянина. Тому хочеться, щоб кожен твір, який з'являється на естраді, або ж виходить в ефір, відповідав тим високим вимогам, які ставляться перед ним.

— Напевне, кожному співакові важко назвати свою улюблену пісню. Чи є така у вас?

— Життя пісні не завжди довге. Іноді та, що близькою була вчора, сьогодні, й не згадується. І все ж, є твори, які надовго залишаються не лише в душі, а й на естраді. Мені, наприклад, приємно, що у моєму репертуарі живуть і такі пісні, як «Аист», «Детство ушло вдале», «Текстильний городок» і, звичайно, «Нежность».

— Ваші виступи в нашій області користувалися успіхом. Які враження винесли ви із зустрічей з кировградцями?

— Мені довелося виступати в Кіровограді, Світловодську, Олександрії, Знам'янці. Скрізь були теплі зустрічі, квіти. Хочу сказати, що кировградці люблять, розуміють і тонко відчували пісню. Від концертів у вашій області в мене надовго залишаться найтепліші враження.

Інтерв'ю взяв

Б. КУМАНСЬКИЙ.

„НІ“ — КОЛОНІАЛЬНІЙ ВІЙНИ

Під час перебування в Радянському Союзі делегації португальської молоді кореспондент Агентства преси Новини В. Фартушний зустрівся з одним з її членів — Мігелем Алонсо і попросив його розповісти про боротьбу юнаків і дівчат Португалії проти війни у колоніях напередодні Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Берліні.

— Колоніальна війна, розв'язана португальським урядом, — сказав Мігель Алонсо, — важким тягарем лягла на плечі нашого народу. Жертвою її перш за все стало молоде покоління. Адже саме нас, молодих,

правлячі кола країни посилають на цю війну.

Колоніальна політика негативно впливає на життя Португалії. Воєнні витрати поглинають понад 40 процентів національного бюджету. А на потреби освіти витрачається всього два проценти. Не вистачає вчителів, заняття проходять у переповнених класах, а більшість молодого

покоління взагалі не має можливості здобути освіту, оскільки не по кишені батькам — робітникам і селянам.

Португальська молодь чекає миритися з таким становищем. В країні набирає широкого розмаху антивоєнний рух, боротьба проти колоніальної війни, проти фашистського режиму.

У цій боротьбі провідну роль відіграють комуністи. Португальська комуністична партія веде важливу роз'яснювальну роботу серед широких мас населення, серед військовослужбовців. Завдання не з легких. Правлячі кола зуміли переконати частину народу у справедливості характеру війни в колоніях.

Проте молодий солдат одержує перше уявлення про несправедливий характер війни після участі в каральних експедиціях проти мирного населен-

ня. Природно, що в нього з'являється огида до цієї брудної війни, в якій його примушують виконувати роль вбивці.

Велике значення в активізації листувань протесту в армії має постійна пропагандистська робота компартії. Комуністи надають розвізним виступам солдатів організованого характеру. Вони розповсюджують листівки, які переконують солдатів в тому, що їх обов'язок — порвати з колоніальною армією, до того ж не поодиначі, а цілими групами. Солдатам пояснюють, що африканські патріоти ставляться як до друзів до тих португальців, які виступають проти фашизму і колоніальної війни.

— Боротьба проти колоніальної війни продовжується, — сказав на закінчення бесіди Мігель Алонсо. — Ми, молоді португальці, закликаємо наших братів в Анголі, Мозамбіку й Гвінеї (Бісау), що будемо вести її до перемоги доти, поки останній португальський солдат не залишить Африку.

АПН.

IV.

Чіт то холод, чи острах починає трісти худеньке тіло. Уже добре вивчив, коли змінюються вартові на цьому крайньому посту табору Бухенвальд. А вислизнути з-під рокожі на трупах ніяк не вдалося. Вартовий хоч і далі, а все ж не спускає погляду з бараків, за якими лежать штабелі мерців. Тільки як почало смеркатись, хлопець непомітно зник за рогом бараків.

— Ну, як Павлику, — зустрів його Карцев. — Замерз, бідолаха?

— Нічого, нічого. Усе ясно, як день, — хотів посміхнутись та не зміг. І докладно розповів про виконання завдання. Він хоч і ніколи не розпитував, а розумів, що і на цей раз добути ним дані знову ляжуть на карту начальника підпільного штабу збройного повстання.

— Не вдалося там, зроблю в Бухенвальді, — говорив своїм друзям Карцев. На новому місті, в нових умовах він швидко відповів і налагодив зв'язки. Допомогало те, що чимало колишніх керівників освещенського підпілля потрапили теж сюди і кожний мав своє доручення.

Павлик і тут став першим підручним підпільного табору. Він безстрашно йшов на будь-яке завдання, хоч і знав про небезпеку. Якось стало відомо, що зовнішню охорону табору замінили. Прибули частини есесівців з дивізії «Галичина».

— Треба перевірити. Як, зможеш, друже? Тільки обережніше, — наважив Павлика Карцев.

Хлопець уже не вперше виходить за ворота в робочих командах, а все не вдається зустрітись з есесівцями. Випадок з'явив його з ворогами. Насмілювшись, він підійшов ближче і чистою українською мовою стиха попросив:

— Закурити немає у вас, добродію?

«Добродій» спочатку поліз до кишені, а потім різко повернувся і з усього маху вгвинув своїм кулачком в обличчя:

— Ось тобі маєш, більшовицьке щеня. А не тобі ще й прикурити, — і вдарив удруге. — Забирайся геть, поки не пристрелив як пса.

До вечора у хлопця розпухли губи й ніс. На скронях запеклися синяки. «Як нелегко дається нам розвідка», — думав Карцев, дивлячись на побитого.

— Дякувати треба тобі, — тільки й сказав. — А немає чим. Був би ти у моїй дивізії, до нагороди б представив...

Несподівано, на початку лютого у Павлика спалахнув процес у легенях. Піднялася температура, виплюнував червоний згусток, коли кашляв. І тут на допомогу прийшли друзі. У табірному лазареті працював лікарем чех Вілсейн Квет, один із членів Інтернаціонального підпільного центру. Доля українського хлопця його схвилювала, і він побирав Карцеву:

— Все зробимо, щоб притягнути!

На початку квітня він проводив свого пацієнта з лазарета.

А в таборі вирувало. Штурмові батальйони готувалися до рішучої битви, від якої залежало життя або смерть людей.

За наказом Гіндлера, мало підбутися знищення в'язнів у таборі. Прибували нові загони головорізів, за колоною оголошено істатовізовані «панцерфаусти», кулемети. Фашисти робили спроби вивести полонених з табору, щоб погіршити.

11 квітня. Довгожданий день. З самого ранку ревуть сирени тривоги. Все чутиною стає канонада. Бій наближається.

Четверга година дня. Наказ підпільного центру піднімає на останній бій тисячі людей. У ці вирішальні години Павлик був з тими, хто з гвинтівкою в руках штурмував казарми есесівців і склади зі зброєю. Перший день свободи він разом з товаришами зустрів під горою Етерсберн. Погляди усіх були звернуті на схід. Звідти в ранковій імлі, з-за далеких синіх лісів сходило багряне сонце. Там на сході — рідна Вітчизна, до якої линули їх мужні серця.

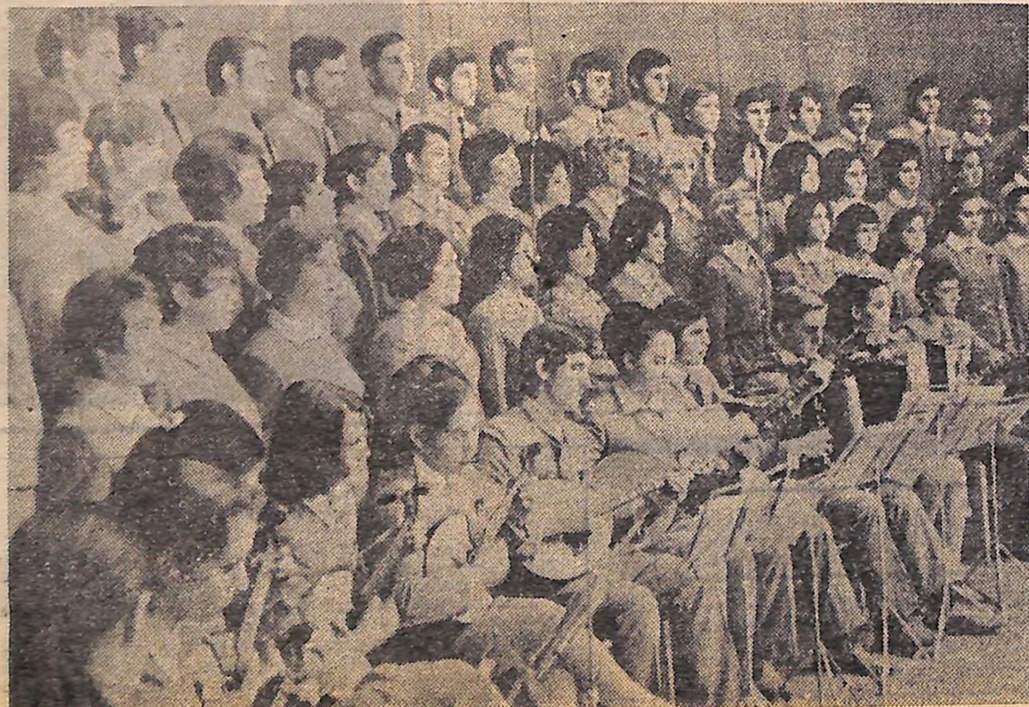
* * *

Тяжкі випробування випали на долю Павла Артемьєнка. Але йому повною мірою довелося відчувати радість перемоги над ворогом. Вже повертаючись додому, він бачив, як буїна зелень весни сорочить п'ятого року пробивалась з-під чорних згарищ, як з руїн і попелу почали підніматись міста і села.

Ось і рідна оселя. Старенькі батьки. Серце раділо, руки поривалися до творчої праці. Та тяжка хвороба, набута в концтаборах, знову прикувала юнака до ліжка. А через рік Павлика не стало. Його поховали у вишневому садку, який він так любив. На могилі поставили скромну пірамідку з п'ятикутною зіркою.

Юний друже! Ти ще можеш зустріти людей, які пам'ятають описані тут події. Пам'ятай і ти, про істинних героїв, про їх подвиги, про дружбу народів, гартовану в годину великих випробувань. Пам'ятай, якою ціною дісталась нашому народові перемога над ворогом, мир і щастя на землі.

М. Кіровоград.

Широкою популярністю користується лауреат республіканського фестивалю самодіяльного мистецтва ансамбль пісень і танцю Будинку культури обласного управління профтехосвіти. Держкомітетом Радянського Міністерства УРСР по професійно-технічній освіті ансамбль запрошено взяти участь у цикловій передачі молодіжної редакції республіканської студії телебачення «Будемо майстрами», яка підбудеться в Києві з 4 по 9 червня.

На фото: хороша група ансамблю виконує пісню О. Смолянського на слова О. Шкабоя «Батьківщина кличе нас».

ФОТО
В. КОВПАКА.

(Закінчення. Початок в газетах за 22, 24 та 26 травня).

Тираж 58 200.